

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27924

гр. София, 21.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
закрито заседание на 21.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **12107** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.143 АПК, вр. чл. 144 АПК и чл.248 ГПК.

С молба от 02.07.2025г., пълномощникът на ответника поддържа, че с подадената по делото касационна жалба, прави искане за изменение на постановеното по делото решение, в частта за разноските. Поддържа, че платеният от жалбоподателя адвокатски хонорар е прекомерен и прави искане за намаляването му по аргумент от чл.78, ал.5 ГПК.

Насрещната страна – „А.-БСИ“ АД, с писмения отговор на касационната жалба оспорва молбата. Поддържа, че с оглед сложността на делото, платеният адвокатски хонорар не е прекомерен.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира следното:

Съгласно §40 от ПЗР към ЗИД на АПК от ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 5.08.2025 г., неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред. По досегашния ред, в АПК нямаше изрични правила за допълване на постановения съдебен акт в частта за разноските, поради което субсидирано приложение намира разпоредбата на чл.248 ГПК, на основание чл.144 АПК. Нормата гласи, че молбата за допълване/изменение на решението/определението в частта за разноските се подава в срока за обжалване на решението/определението, респ. в едномесечен срок от постановяването му, когато е необжалваемо.

Молбата е подадена от легитимирана страна, в срока по чл.248, ал.1 ГПК и доколкото се иска изменение на решението в частта за присъдени разноски на насрещната страна, не е необходимо да е спазено условието на чл.80 ГПК.

Разгледана по същество молбата е неоснователна.

Съгласно чл.78, ал.5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

В случая, съдът като съобрази фактическата и правна сложност на делото, значителната стойност на имота предмет на плана одобрен с оспорената заповед, намира възражението на ответника по реда на чл.78, ал.5 ГПК за неоснователно. Освен валидността на акта, спорно е наличието на всички материалноправни предпоставки, посочени от органа издал заповедта, като основание да се одобри изменение на ПУП, както по отношение ПР, така и на ПЗ. По тези съображения, с оглед множеството спорни въпроси, големия обем доказателствен материал, съдът намира, че платеното адвокатско възнаграждение, с вкл. ДДС, не е прекомерно завишено и не следва да бъде намалявано по възражението на ответника.

По тези съображения молбата по чл.248 ГПК следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на ответника за изменение на решение № 13491/17.04.2025г., постановено по адм.дело № 12107/2023г. на АССГ, 27 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: